úřední. Zjistí-li pokoutnictví, ukládá vinníku trest peněžitý od 5 zl. 25 kr. do 210 zl. nebo vězení od 24 hodin do 6 měsíců (§ 3 cit. min. nař.).

Proti výroku tomuto, jejž vydati jest ve formě pouhého usnesení, přísluší odsouzenému do 14 dnů po doručení rekurs, o jehož podání i rozhodnutí platí předpisy §§ 514 až 528 c. ř. s. (čl. IV. č. 5 úv. z. k c. ř. s.). Pro rekurs tento, směřuje-li proti usnesení některým soudem prvé instance vydanému, bude instancí příslušnou buď sborový soud stolice I. nebo vrchní zemský soud dle všeobecného ustanovení § 3 J N.

Byl-li výrok prvého soudce stolicí druhou potvrzen, jest stížnost další vyloučena (§ 528 c. ř. s.)

Proti advokátům a notářům, kteří soudní podání, jež pro třetí osoby byla od pokoutníků sepsána, podpisem svým opatřují nebo jakkoli jinak pokoutnictví podporují, jest zakročiti disciplinárně (§ 5 cit. min. nař.).

Pokračování v činu trestném tvoří přitěžující okolnost (§ 95 odst. 2, § 263 tr. z.). Případ ten nastává (pokračování deliktu), předsevzal-li pachatel několik jednání, z nichž každé tvoří skutkovou povahu jedné a téže trestné činnosti, která však dohromady dle přirozeného pojímání netvoří několik, nýbrž jediný jen skutek trestný. Kdy tomu tak jest, o tom rozhoduje praktický smysl soudcův, ježto se vědě doposud ještě nepodařilo a také asi nepodaří vytknouti bezvadnou definici pokračování v deliktu. Nižádný soudce nebude však na váhách o tom, že jest tu jediný jen přestupek a nikoli přestupků několik, vedl-li cizoložský poměr mezi osobou A a B k celé řadě souložení, jako zase bez rozpaků shledá soudce více než jeden trestný skutek tehdy, když osoba A zrušíc první poměr vejde v podobný s jinou ženou. Jelikož pokračování v činu trestném tvoří jedinou trestnou činnost, počíná promlčecí čas běžeti teprve posledním aktem pokračování trestné činnosti; jestliže byly jednotlivé pokračovací činnosti vykonány v několika soudních okresích, rozhoduje co do příslušnosti všech soudů soud předstižení (§ 51 al. 2, 3 tr. ř.).

Rozdílným od pokračování v deliktu jest d e l i k t t r v a j í c í; případ ten nastává, tvoří-li netoliko způsobení, nýbrž i udržování stavu trestným jednáním způsobeného skutkovou povahu deliktu jako na př.: uvěznění nějaké osoby dle § 93 tr. z.

Pokuta konvenční (s m l u v e n á).

I. P o j e m.

§ 1336 o. o. z. stanoví: Strany smlouvu uzavírající mohou se usnésti ještě zvlášť na tom, že se má pro ten případ, kdyby slib buďto vůbec nebo aspoň náležitým způsobem nebyl splněn nebo příliš pozdě splněn byl, zaplatiti místo náhrady škody určitý peněžitý obnos nebo obnos jinaký. Podle toho by se dalo mysliti, že pokuta konvenční má za účel zaručiti majetkový zájem pro ten případ, že by nebyl splněn smluvní závazek. Než § 1336 o. o. z. nepodává dle svého doslovného obsahu definice pokuty konvenční, a ze slov »místo náhrady škody« nelze odvozovati, že by nebylo možno posuzovati jako pokutu konvenční smluvenou pokutu v určitém (konkrétním) případu, která nemá jedině účelu shora naznačeného nebo vůbec k němu se neodnáší. Naopak sluší pokutě konvenční i dle zákona našeho přiznati vedle naznačného úkolu záruky zájmu majetkového pro případ nesplnění smlouvy též funkci prostředku utvrzovacího a zjišťovacího, a proto nepřestává býti smluvená pokuta pokutou konvenční, třeba se nejednalo vůbec o splnění nebo nesplnění smlouvy.